

บทวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา

ณิชภัทร ปุ่นมีกิจ*

ชญชิตา ดุษฎี ทูลศิริ** พรนภา หอมสินธุ์***

บทคัดย่อ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3) แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว 4) แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน 5) แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง 6) แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และ 7) แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระดับนัยสำคัญที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M=1.47$, $S.D.= .47$) และปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta= .474$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta= -.165$) ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta= -.164$) และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta= .167$) โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425$, $p < .001$)

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาควรนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรม/ โปรแกรมเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียน โดยเน้นเรื่องการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

คำสำคัญ: ปัจจัยทำนาย/ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ/ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

** นิสิตพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน มหาวิทยาลัยบูรพา

** ผู้รับผิดชอบหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail: stoonsiri@hotmail.com

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Factors Affecting Sexual Risk Behaviors among Female lower Secondary School Students in Pattata City

Nichapatr Punmeekij*

Chanandchidadussadee Toonsiri** Pornnapa Homsin***

Abstract

Sexual behavior is an important health risk affecting society and country, including female adolescents. The purpose of this research is to identify factors affecting sexual risk behaviors among female lower secondary school students in Pattaya city. A simple random sampling method was used to recruit 230 female lower secondary school students in Pattaya city. Research instruments collected demographic data, attitudes to sexual risk behaviors, features of family relationships, perceived sexual risk behaviors of friends, access to entertainment complexes, access to sexual media, and sexual risk behaviors through questionnaires. Data collection took place in January, 2016. Data was analyzed using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

Study subjects had mean scores of sexual risk behaviors at the lowest level ($M=1.47$, $S.D.=.47$). Significant predictors of sexual risk behaviors were access to sexual media ($\beta=.474$), grade point average (GPA) ($\beta=-.165$), attitude to sexual risk behaviors ($\beta=-.164$), and perceived sexual risk behaviors of friends ($\beta=.167$). The model explained 42.5 % of the variance ($R^2 = .425$, $p<.001$).

These findings suggest that nurses and related health care providers with nursing responsibilities could apply these study results to develop youth activities and programs to reduce sexual risk behaviors among lower secondary school students. Findings indicate such a program should focus on access to sexual media, attitude, and perceived sexual risk behaviors of friends.

Keyword: Predictive factor/ Sexual risk behavior/ Female lower secondary school student

Article info: Received June 14, 2019; Revised January 18, 2020; Accepted April 23, 2020.

* Master student, Master of Nursing Science (Community Nurse Practitioner), Faculty of Nursing, Burapha University.

**Corresponding Author, Assistant Professor, Community Nursing Department, Faculty of Nursing, Burapha University. Email: stoonsiri@hotmail.com

***Assistant Professor, Community Nursing Department, Faculty of Nursing, Burapha University.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว ความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ รวมทั้งสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยเปลี่ยนไปด้วย โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ทำให้เส้นทางชีวิตของเด็กวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง เพื่อให้ทันกับยุคสมัยของสิ่งแวดล้อมที่ก้าวล้ำไปตามความเจริญก้าวหน้าของวัตถุนิยมรวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารเข้าถึงได้ง่าย จากรายงานการสำรวจของสำนักกระบวนศึกษา กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุขในปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น โดยในเพศชายพบร้อยละ 5.3 และเพศหญิงร้อยละ 5.1¹ สถานการณ์การคลอดบุตรของสำนักอนามัยเจริญพันธุ์กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขในปี 2558 พบอัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน (อายุ 15-20 ปี) เท่ากับร้อยละ 27.08 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากเดิมที่เคยสำรวจในปี 2553 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่นหญิงทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมหรือไม่พึงปรารถนา การทอดทิ้งบุตรหลังคลอด การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย การติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์^{2,3}

จากการสำรวจพบว่าพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปี พ.ศ. 2555 พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 5.3 และนักเรียนหญิงร้อยละ 5.1 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในนักเรียนชายและหญิง

เท่ากับ 13.2 และ 13.3 ปี ตามลำดับ สาเหตุที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดผลกระทบที่ตามมา คือ ปัญหาการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรของมารดาวัยรุ่นในรอบ 10 ปี (พ.ศ. 2546-2556) เพิ่มขึ้น จากร้อยละ 12.9 เป็นร้อยละ 16.8 ปัญหาผู้ที่ทำแท้งกับการไม่ตั้งใจตั้งครรภ์และไม่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่คุมคุมกำเนิดในกลุ่มอายุต่ำกว่า 15 ปี สูงขึ้นถึงร้อยละ 95.5 นอกจากนี้ ยังพบว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยเพิ่มจาก 7.53 คนต่อประชากรแสนคน ในปี 2548 เป็น 34.50 คนต่อประชากรแสนคน ในปี 2557³

จากการทบทวนวรรณกรรมมีปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่นอีก ซึ่งมีลักษณะและความรุนแรงแตกต่างกันตามปัจจัยภายในบุคคลและปัจจัยภายนอกบุคคล ปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การควบคุมกำกับของบิดามารดาสัมพันธ์ภาพ ในครอบครัว ยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ^{4,5} การเข้าถึงสถานบันเทิงหรือสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศพบว่า มีปัจจัยหลายด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การดูสื่อลามก มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่องทางการเข้าถึงสื่อและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับสื่อสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ⁶ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิง และการเที่ยวสถานเริงรมย์มีผลส่งเสริม และกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเช่นกัน^{7,9,10,11,13}

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง ดังที่กล่าวมา มีทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาในวัยรุ่นหญิง เนื่องจากอุบัติการณ์ติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทอดทิ้งบุตร การทำแท้ง ส่งผลกระทบรุนแรงมากกว่าเพศชาย ในการศึกษาครั้งนี้ นำทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner¹³ มาใช้ในการศึกษา เนื่องจากทฤษฎีเชื่อว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศวิทยาทางสังคมทั้งระบบมีผลต่อพัฒนาการพฤติกรรมของวัยรุ่น ตั้งแต่ระดับ บุคคล ครอบครัวของวัยรุ่น ต่อเนื่องมาถึงระบบใหญ่ที่สุดสังคมประเทศ หรืออาจรวมถึงสังคมโลก การดำเนินไปของสิ่งต่างๆ ในสังคม ย่อมส่งผลต่อพัฒนาการ การหล่อหลอมพฤติกรรมของวัยรุ่น¹³ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเมืองพัทยาที่เป็นเมืองอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลางคืน การบริการทางเพศเสรี ปัจจัยทางสังคมมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ เนื่องจากทฤษฎีสามารถอธิบายปัจจัยเสี่ยงทางเพศได้ ครอบคลุมทั้งระบบ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงไม่สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยภายในตัวบุคคลเท่านั้น สิ่งแวดล้อมที่กระตุ้น ยั่วเย้าความอยากรู้อยากลองตามวัย การเข้าถึงสื่อและบริการสถานเริงรมย์ที่สะดวกและง่ายต่อการเข้าถึง ปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกที่นำมาศึกษาทั้ง 2 ปัจจัยมีปฏิสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา มีผลกระทบและอิทธิพลต่อตัววัยรุ่นสามารถก่อให้เกิด

พฤติกรรมต่างๆ ตามมาได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยาสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นประโยชน์ต่อพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน บุคลากรทีมสุขภาพ ครู โรงเรียน บิดามารดา ในการดำเนินแก้ปัญหา และกำหนดแนวทางในการสร้างกลยุทธ์เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ช่วยลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อให้วัยรุ่นเมืองพัทยามีคุณภาพชีวิตที่ดี และจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงแหล่งสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

สมมุติฐานของการวิจัย

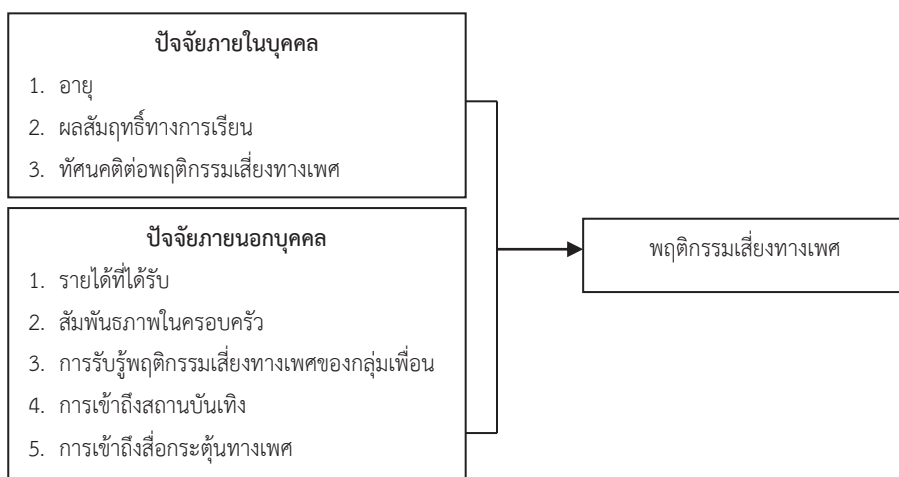
ปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ สามารถทำนาย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยาได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม ของ Bronfenbrenne มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นมิได้เกิดขึ้นจากอิทธิพลภายในตัวของวัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อมที่ดำเนินชีวิตอยู่รอบๆ ตัวของวัยรุ่นด้วยซึ่งมีความซับซ้อนหลายระดับทั้งที่อยู่ในระบบเล็ก ระบบกลาง ระบบภายนอก

ระบบมหภาค และระบบลำดับเวลา เริ่มจากพ่อแม่ เพื่อน ครอบครัว ญาติ เพื่อนบ้าน ครู สื่อสารมวลชน ชุมชน และประเทศรวมไปถึงเหตุการณ์ต่างๆ ดังนั้นปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในตัววัยรุ่น ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่น หรือสิ่งแวดล้อมรอบๆ ในระดับต่างๆ ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ จึงส่งผลทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlation research)

ประชากร คือ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา

ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,710 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 230 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณด้วยสูตรที่ใช้ในการสำรวจเพื่อประมาณสัดส่วนที่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมดโดยใช้วิธีของ Parel และคณะ¹⁴

$$\text{สูตร} = \frac{NZ^2 p(1-p)}{Nd^2 + Z^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

N = ขนาดของประชากรนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ปีการศึกษา 2558 รวมทั้งสิ้น 1,710 คน

Z = ค่าสถิติมาตรฐานได้โค้งปกติที่สอดคล้องกับระดับนัยสำคัญ ($\alpha/2 = .05$; $Z_{0.025} = 1.96$)

p = สัดส่วนของจำนวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 19.2 ดังนั้น p มีค่าเท่ากับ 0.192

d = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้เท่ากับ 5 % (0.05)

แทนค่าในสูตรดังกล่าวได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างน้อย 209 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 (Little & Rubin, 2002 cited in Saunders et al., 2006) ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 230 คน ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนในพื้นที่โซนพัทยาเหนือ พัทยากลาง และพัทยาใต้ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้ตัวแทนโรงเรียนในแต่ละโซน โดยโซนพัทยาเหนือ 3 โรงเรียน พัทยากลาง 1 โรงเรียน และพัทยาใต้ 1 โรงเรียน และสุ่มอย่างง่ายห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามคำนวณไว้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนใน

ห้องเรียนโซนพัทยาเหนือ 140 คน พัทยากลาง 35 คน และพัทยาใต้ 60 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 230 คน ซึ่งมากกว่าจำนวนที่คำนวณได้เล็กน้อยและเป็นจำนวนที่ยอมรับได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับ ที่พักอาศัยปัจจุบัน สถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความเชื่อของนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราและใช้สารเสพติด การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และการมีคู่นอนหลายคน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะการวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คะแนนรวมอยู่ในช่วง 9-45 คะแนนการแปลผลคะแนนมาก หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดี คะแนนน้อย หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่ดี

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันใกล้ชิดที่เกิดขึ้นในครอบครัวของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น กับบุคคลภายในครอบครัวในด้านความผูกพันทางอารมณ์ ด้านขอบเขต

ความสัมพันธ์ และด้านการใช้เวลาร่วมกัน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ นิธินันท์ วิชัยรัมย์¹⁵ ประกอบด้วยข้อความจำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งคะแนนรวมอยู่ในช่วง 23-115 คะแนน การแปลผลคะแนนมาก หมายถึง มีสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมาก คะแนนน้อย หมายถึง มีสัมพันธ์ภาพในครอบครัวน้อย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นถึงการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติด การเที่ยวสถานบันเทิง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ การมีเพศสัมพันธ์ วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนของ ณมน ธนินธญากร¹⁶ มีค่าความเชื่อมั่น .83 มีข้อความทั้งหมด 9 ข้อ ลักษณะเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบจาก 3 ตัวเลือก ได้แก่ มี ไม่มี ไม่ทราบ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 3-27 คะแนน การแปลผลคะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนน้อย คะแนนน้อย หมายถึง มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสะดวกในการใช้บริการในสถานบันเทิง จำนวนสถานบันเทิง และค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ที่ทำให้มีโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศ ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีข้อความทั้งหมด 6 ข้อ มีลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ดังนี้

ความสะดวกในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ประกอบด้วย สะดวกมาก สะดวกปานกลาง ไม่สะดวก

จำนวนสถานบันเทิง ประกอบด้วย มีมากกว่า 3 ร้าน มี 1-2 ร้าน ไม่มีเลย

ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ประกอบด้วย มีเงินเพียงพอ พอมีเงินบ้าง ไม่มีเงินเลย

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 6-18 คะแนนการแปลผล คะแนนมาก หมายถึง มีการเข้าถึงสถานบันเทิงมากคะแนนน้อย หมายถึง มีการเข้าถึงสถานบันเทิงน้อย

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความถี่ในการได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากแหล่งต่างๆ ได้แก่ วิดีโอ/ ซีดี หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร ภาพยนตร์/ ละครโทรทัศน์/ ฟังวิทยุ อินเทอร์เน็ต วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้น มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ วัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ประกอบด้วย เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง ไม่เคย คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 5-20 คะแนน การแปลผล คะแนนสูง หมายถึง มีการเข้าถึงสื่อทางเพศมากคะแนนน้อย หมายถึง มีการเข้าถึงสื่อทางเพศ น้อย

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่

ปลอดภัย รวมถึงการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การแตะต้องสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว เป็นต้น ทำให้มีโอกาสนำไปสู่การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ ตลอดจนการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีข้อความทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง และไม่เคย การแปลผลพิจารณาระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จากคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ Best and Kahn¹⁷ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (APN) และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านเวชศาสตร์ครอบครัว เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำเครื่องมือดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะและหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ได้เท่ากับ 1, .86, 1 และ .91 ตามลำดับ สำหรับแบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัยจากนักวิจัยท่านอื่นที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไม่มีการปรับปรุงหรือดัดแปลง จึงไม่มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ และนำมาคำนวณวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .75 แบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัวเท่ากับ .84 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนเท่ากับ .71 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิงเท่ากับ .79 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศเท่ากับ .87 และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสจริยธรรมวิจัย 06-11-2558 หลังจากนั้นผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่จะ

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย และชี้แจงรายละเอียดของการวิจัยพร้อม แจกใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครอง โดยแจกล่วงหน้า 1 สัปดาห์ เพื่อให้ นักเรียนและผู้ปกครองพิจารณาการเข้าร่วมการวิจัย เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเองในห้องเรียน ใช้เวลาประมาณ 45-60 นาที แบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้วถูกเก็บอย่างมิดชิดในซองกระดาษ ข้อมูลที่ได้ถือเป็นความลับและนำเสนอข้อมูลในภาพรวมซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 230 คนคิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยภายในบุคคล และ

ปัจจัยภายนอกบุคคลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14-15 ปี (ร้อยละ 59.7) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14.42 ปี ($S.D.=1.06$) ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 35.7) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ($S.D.=.51$) รายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 37.4) รองลงมา มีรายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 30.7) โดยมีรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 2,351.81 บาทต่อเดือน ($S.D.=.36$) พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 43.7) พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา (ร้อยละ 40.8) และมากกว่าครึ่งสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 54.2)

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M=1.47, S.D.=.47$) ดังตารางที่ 1

Table 1 Mean and standard deviation of preventive behaviors of respiratory tract infection. (N = 238)

Items	M	SD	degree
Drinking fruit juice mixed with light alcohol	2.08	1.04	Low
Wearing short skirts, tight pants	2.07	1.05	Low
Having body contact, touch meat	1.95	1.19	Low
Wearing a sleeveless top, strapless dress, close-fitting dress	1.92	1.01	Low
Drinking, beer, wine	1.81	0.92	Low

Items	M	SD	degree
Lying on each other with his girlfriend	1.61	1.05	Low
Being alone with a girlfriend alone	1.56	0.97	Low
To have sex	1.26	0.75	Lowest
Coupling By not preventing pregnancy and do not use condoms	1.18	0.70	Lowest
Staying with a boyfriend	1.17	0.65	Lowest
Going to a beer bar / karaoke with a face-to-face fan	1.13	0.53	Lowest
Having a partner changing	1.07	0.41	Lowest
The use of substance abuse to stimulate sex	1.05	0.26	Lowest
Sex with a sex buyer	1.02	0.21	Lowest
Overall	1.47	0.47	Lowest

3.ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta = .474$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -.165$) ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศ ($\beta = -.164$) และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta = .167$) โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425, p < .001$) ดังตารางที่ 2

Table 2 Stepwise multiple regression analysis of predictors of sexual risk behavior of the sample ($N = 238$)

Variable	R^2	b	SE(b)	Beta	t	p
Access to sexual media	.311	1.326	.159	.474	8.350	<.001
Grade point average	.377	-2.320	.762	-.165	-3.044	.003
Attitude sexual risk behaviors	.404	-.280	.092	-.164	-3.059	.002
Perceived sexual risk behaviors of friends	.425	.405	.141	.167	2.883	.004
Constant = 20.557			4.390		4.683	<.001

$R^2 = .425, F_{(4,233)} = 43.05, p < .001$

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบสมการคะแนนดิบได้ ดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ = $20.557 + 1.326$ (การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ) $- 2.320$ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) $- .280$ (ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ) +.405 (การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยที่พบว่า ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเมืองพัทยา ปัจจัยภายใน ได้แก่ อายุ ส่วนใหญ่อยู่ในอายุที่ใกล้เคียงกันคือ 14-15 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับการเรียนรู้ คือ 3.01-4.00 อาจเนื่องจากปัจจุบันผู้ปกครองไทยตระหนักเรื่องการศึกษามากขึ้น จึงเอาใจใส่เรื่องผลการเรียนของ นักเรียนมากขึ้น โดยมักให้บุตรหลานเรียนพิเศษทำให้ระดับผลการเรียนค่อนข้างสูง รายได้ของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 1,001-2,000 บาท/เดือน ปัจจัยที่ได้จากแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก บุคคลที่พหุศาสตร์ส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา เนื่องจากเมืองพัทยา เป็นธุรกิจการโรงแรมและท่องเที่ยว คนส่วนใหญ่จากพื้นที่อื่นย้ายถิ่นฐานมาเพื่อทำงาน ประกอบอาชีพ เช่าบ้านอยู่ และนำบุตรมาศึกษา และพักอาศัยที่เมืองพัทยาดำรงกัน

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คະแนนความเสี่ยงอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การดื่มน้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์อ่อนๆ การนั่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป และการมีการสัมผัสร่างกาย ตะเนื่อต้องตัว สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ใน 3 อันดับแรก การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ให้บริการทางเพศ การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ และการมีการเปลี่ยนคู่นอน อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย ถึงน้อยที่สุด อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ทำให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ และสภาพสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมในการรักนวลสงวนตัว ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะรับเอาอารยธรรมตะวันตกเข้ามา ส่วนสัมพันธ์ภาพในครอบครัวอยู่ในระดับสูง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และการเข้าถึงสถานบันเทิง อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง เนื่องจาก นักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยเรียน การเรียนในระบบโรงเรียน มีความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องเรียน อีกทั้งกฎระเบียบและการดูแลอย่างเคร่งครัดจากสถานศึกษา ไม่มีเวลาอิสระมากที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิง หรือใช้สื่อกระตุ้นทางเพศมาก แต่ขณะเดียวกัน วัยนี้ก็เป็นวัยที่จะก้าวเข้าสู่วัยรุ่นเพื่อนและสื่อกระตุ้นต่างๆ จะมีอิทธิพลมากเด็กเติบโตอยู่ในสังคมเมืองท่องเที่ยว สังคมธุรกิจกลางคืนเป็นเหมือนชีวิตปกติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมจึงอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง แต่ไม่ถึงระดับปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก็ถือเป็นประเด็นที่ต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากแนวโน้มของเด็กไทยในการก้าวเข้าสู่วัยรุ่นเร็วขึ้น ส่วนเพศหญิงเริ่มมีหน้าอกโตขึ้น เริ่มมีประจำเดือน ซึ่งส่วนมากเกิดขึ้นเมื่ออายุ 12-13 ปี แต่บางคนเริ่มตั้งแต่อายุ 10 ปี เด็กผู้หญิงที่มีเต้านมโตขึ้นก่อนอายุ 8 ปี¹⁹ มีการเปลี่ยนแปลงร่างกายที่เร็วขึ้น แต่ยังมีพัฒนาการทางด้านความคิดที่ไม่สัมพันธ์กัน จึงอาจส่งผลต่อการแสดงออกด้านพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วงที่วัยรุ่นเริ่มให้ความสนใจเพศตรงข้าม ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ อารมณ์อ่อนไหวง่าย

แปรปรวน วัตถุประสงค์ของสิ่งเร้าภายนอก โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีที่ล่อแหลมทางเพศต่างๆ ที่วัยรุ่นเข้าถึงได้ง่าย ทำให้เกิดการเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม²⁰

2. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ทั้ง 4 ตัวแปร ร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ร้อยละ 42.5

2.1 การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .474, p < .001$) การบริโภคสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน⁹ วัยรุ่นที่สามารถเข้าถึงสื่อที่ช่วยได้มากมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ซึ่งในปัจจุบันสื่อต่างๆ นอกจากช่องทางการสื่อสารต่างๆ จะช่วยให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงความรู้หรือข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ได้ง่ายและสะดวกแล้ว ขณะเดียวกันก็เป็นช่องทางของการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาขึ้นกับวัยรุ่นเช่นเดียวกัน ปัจจัยของการดูสื่อลามกส่งเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์โดยวัยรุ่นที่ดูสื่อลามกมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ไม่ได้ดูสื่อลามก¹² ไม่ว่าจะเป็นการอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพจ ดูลิขิไป วีดีโอ/ซีดีไป เสพสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โทรทัศน์/อินเตอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร รวมทั้งจากโทรศัพท์มือถือ เป็นช่องทางการสื่อสารที่วัยรุ่นคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน วัยรุ่นหมกมุ่นกับการดูสื่อที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมทางเพศ ทำให้เกิดความต้องการ อยากรู้ อยากลอง ช่องทางการเข้าถึงสื่อ

กระตุ้นมีความสะดวก และง่าย การไม่สามารถควบคุมคุณภาพของสื่อได้ ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ²¹

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .165, p < .003$) จากผลการศึกษารั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.6) มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องบอกถึงสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคล¹⁸ ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ วัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการเรียนซ้ำชั้น เกิดความล้มเหลวทางการเรียน¹⁸ จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถร่วมทำนายความแปรผันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.3 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .092, p < .002$) ทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเรื่องเพศ ย่อมส่งผลให้มี พฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม แต่หากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเรื่องเพศจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้²³ นักเรียนที่มีเจต

คติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง²⁴ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ยค่อนข้างสูงเท่ากับ 35.33 (S.D. = 4.17) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ ทัศนคติและเข้าใจว่าการเปลี่ยนคู่นอนหลายคน มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มาก การมีแฟนหรือคูรักในวัยรุ่น ไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักเป็นการป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนได้

2.4 การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .167, p < .004$) ทั้งนี้เนื่องจาก เพื่อน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ช่วงวัยนี้ร่างกายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กกรวมกลุ่ม การเข้าใจปัญหาของกันและการต่อต้านกฎระเบียบตามลักษณะธรรมชาติของวัยรุ่น ให้ความสำคัญกับความพอใจของตนเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม การรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมีประสบการณ์ทางเพศ⁹ ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมคล้ายตามกลุ่มได้ง่าย เมื่อถูกชักชวนให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นผลเสีย โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท¹⁸ สนใจและใส่ใจในกลุ่มเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ วัยรุ่นจะใช้เวลากับเพื่อนมากกว่า

พ่อแม่^{23,24} มีกิจกรรมนอกบ้านมากขึ้น เพื่อนจึงเป็นสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นที่มีผลต่อพฤติกรรมทำให้เกิดพฤติกรรมเหมือนๆ กันได้ในกลุ่มเพื่อนด้วยกัน ซึ่งผลการศึกษานี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเพื่อนบางคนมีแฟน และมีการจับมือถือแขนแตะเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ การชักชวนของเพื่อนให้ดื่มสุรา เพื่อนชวนให้ใช้ยาเสพติด เพื่อนชวนให้อ่านหนังสือโป๊ ดูหนังโป๊ ซึ่งการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ⁴

จุดอ่อนของงานวิจัยนี้

งานวิจัยนี้มีจุดอ่อน ได้แก่ ระยะเวลาในการเข้าร่วมทำแบบสอบถาม คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเด็กในช่วงอายุ 12-15 ปี ในการเก็บข้อมูลมีข้อคำถามเรื่องเพศที่มีความป็นส่วนตัวสูง อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกใจในการตอบข้อคำถามและเป็นการเปิดเผยข้อมูล กลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงกันในชีวิต ทำให้เห็นผลการวิจัยที่ได้ไม่ชัดเจน เท่าที่ควร

จุดแข็งของงานวิจัยนี้

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทาวิจัยครั้งต่อไปได้ดีในบริบทที่คล้ายกันกับเมืองพัทยา เนื่องจากพัทยาเป็นเมืองธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โรงแรม สถานบันเทิงตอนกลางคืน ประชากรในพื้นที่ ลักษณะกลุ่มตัวอย่างแตกต่างจากพื้นที่อื่น ที่เคยศึกษามาก่อนหน้านี้ ทำให้ผลการศึกษาจะแตกต่างและไม่สอดคล้องกับบริบทอื่น หากต้องการนำไปศึกษาในครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta = .474$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -.165$) ทศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = -.164$) และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta = .167$) โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425$, $p < .001$) ทั้ง 4 ปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ นำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหรือออกแบบโปรแกรมในการส่งเสริมหรือ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเน้นความสำคัญของปัจจัยที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ การเฝ้าระวังการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ การดูแล การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือค่านิยมที่ถูกต้องในการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรออกแบบโปรแกรม สร้างแรงจูงใจ และเข็มมุ่งให้เด็กไม่เรียน และเพิ่มกิจกรรมที่เน้นชี้แนะแนวทางให้เด็กตั้งเป้าหมายชีวิตและอนาคตของตนเอง ปัจจัยทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กเกิดทัศนคติ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก ปัจจัยการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนควรจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เชิงบวก

ร่วมกันทำกิจกรรมระหว่างเพื่อน เช่น กิจกรรมแข่งขันกีฬา โดยเน้นการปรับทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกลุ่มวัยรุ่นหญิงตอนต้น

2. พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชุมชน นำผลการวิจัยที่ได้นำเสนอต่อหน่วยงานเมืองพัทยา เพื่อนำไปกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับการดูแลและพัฒนาวัยรุ่นในชุมชน และหาแนวทางร่วมกันเพื่อนำมาดำเนินการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นโดยร่วมมือกันทุกภาคส่วนได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นฐาน และเป็นแนวทางเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

2. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพโดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านความคิดเห็นและมุมมองของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เพื่อให้ประเด็นของปัญหามีความชัดเจนขึ้น อาทิเช่น ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ความแตกต่างด้านพื้นที่และบริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงปริมาณเพียงด้านเดียว อาจไม่ได้ข้อมูลที่สะท้อนบริบทที่เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วนเพียงพอที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่ตรงประเด็นของปัญหาอย่างแท้จริง และนำไปสร้างแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

References

1. Ministry of Social Development and Human Security. Statistics of teen childbirth Thailand in the year 2015. Bangkok Information and Communication Technology Center; 2016. (in Thai).
2. Bureau of Reproductive Health, Ministry of Public Health. Childbirth rate of female adolescents aged 10-14 in the year 2017.2016 [cited 2016 Sep 10] Available from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/. (in Thai).
3. Bureau of Reproductive Health, Ministry of Public Health. Reproductive health situation of adolescents and youth in the year 2015. 2016 [cited 2016 Dec 1] Available from http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file_index/CRH2558_New update.pdf. (in Thai).
4. Tipwareerom W, Powwattana A, Lapvongwatana P. The effectiveness of sexual risk behaviors prevention program for male adolescent in Phitsanulok province. *Journal of Public Health Nursing* 2013;27(1):31-45. (in Thai).
5. Prachanno W, Srisuriyawet R, Homsin P. Factors influencing sexual behaviors among primary school students based on the information– motivation– behavioral skills model. *Journal of Nursing Science Chulalongkorn University* 2017;29(2):39-51. (in Thai).
6. Pimrat Thammaraaksa, Arpaporn Powwattana, Supaporn Wannasunta, Kitsanaporn Tipkanjanaraykha, Factors related to multiple risk behaviors among female secondary school students *Journal of Boromarajonani* 2019; 35(1): 224-238. (in Thai).
7. Budjaroen W, et al. Factors that associated with risky sexual behavior of Thai students in junior secondary classes. *Journal of Public health science.* 2012; 42(1):30-40. (in Thai).
8. Pupunhong W, Wuttisin K, Traitip T. Factors Related to Sexual Behavior of Teenagers in Amphoe Meuang Kalasin Province. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University* 2016;3(2): 54-72. (in Thai).
9. Srisuriyawet, R., & Homsin, P. Motherdaughtersexual risk communication and psychosocial factors related to sexual experience among female students. *The Public Health Journal of Burapha University.* 2014, 9(2), 33-44. (In Thai)
10. Boontiam, Rungrat Srisuriyawet , Pornnapa Homsin. Predictive effects of developmental assets on appropriated sexual behaviors among male

- adolescents in ChonBuri Province. *Journal of Nursing and Education*, 8(1), 72-84. (in Thai)
11. Diclemente, R.J., Santelli, J.S., & Crosby, R.A. Adolescent health understanding and preventing risk behaviors. SanFrancisco: John Wiley & Sons. 2009
 12. Sittipiyasakul, V., Nuwong, P., Lucksitanon, R., &Uamasan, B. A survey on sexualexperiences, opinions and sexual risk behaviors among teenage students inThailand. *Journal of Health Science*. 2013, 22(6), 979-987. (In Thai)
 13. Bronfenbrenner, U. (2005). The bioecological theory of human development. *International encyclopedia of education*. Retrieved from https://www.uncg.edu/hdf/faculty_staff/Tudge/Bronfenbrenner.pdf.
 14. Parel, C.P., Caldito, G.C., Ferrer, P.L., De Guzman,G.G., Sinsioco, C.S., & Tan, R.H. Sampling design and procedures. New York: AIDIC. 1973
 15. Wichairam N. A study of factors determining risk behaviors lead to premarital sexual relations among the high school students Muang District, Burriram Province. (M.A. Thesis in Community Psychology). Nakhon Pathom: Faculty of Graduate Studies, Silpakorn University; 2002.
 16. Thanintayangoon N. Students sexual risky behavior in Khon Kaen Municipality Meuang District Khon Kaen Province (M.A. Thesis in Social Development) Faculty of Graduate Studies, Khon Kaen University; 2009.
 17. Best, J. W., & Kahn, J. V. (2003). *Research in education* (9th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
 18. Petsumrit T, Pranee Ch and Hombupha S. Factors Affecting Sexual Health Behavior in Students of Junior High Schools in Nakhon Sawan Province. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat Universities* 2014, 4(6), 71-84. (In Thai)
 19. Department of Health. Parent/guardian handbook: Pregnancy preventionin teens, (3rd ed.). Nonthaburi: Mahachulalongkorn-rajavidyalaya University. 2013 (In Thai)
 20. Kanpipat, R. (2014). Imitation behavior and value on tattoo of female adolescents Bangkok metropolis. *Academic Services Journal, Prince of Songkla University*. 2014, 25(3), 39-47.
 21. Watcharaporn Butcharoen, Panan Pichayapinyo, Arpaporn Pawwattana. Factors Related to Sexual Risk Behavior among Thai Secondary School Students. *Journal of Public Health*. 2012, 42(1), 29-39. (In Thai)

22. Wilai Khunkum . Factors Affecting Sexual Behavior Mattayomsuksa of 2 Students, Ubon Ratchathani Province. Journal of Graduate School, Pitchayatat, Ubon Ratchathani Rajabhat University. 2009, 5(1), 164-175. (In Thai)
23. Sosungnoen S, Bhanthumnavin D. Psychosocial Factors as Correlate of Smart Eating Choice Behavior of Secondary School Students, National Conference. Bangkok: School of Social and Environmental Development National Institute of Development Administration; 2016.(in Thai)
24. Supapon, S. Sex education with modernteens. The Thai Journal of Primary Care and Family Medicine. 2013; 4(2), 70 –74. (In Thai)